USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Marie Turkové v právní věci **žalobce: T. G. M.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, Žitná 45, 110 00 Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 264/2003 - 25 ze dne 20. 4. 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 59 Az 264/2003 - 25 ze dne 20. 4. 2004, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 6319/VL - 07 - 04 - BZ - 2003 ze dne 8. 12. 2003, jímž byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že krajský soud, který ve věci rozhodoval, se nezabýval důvody pro udělení azylu podle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu, přitom otázkou splnění překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu se zabýval jen velmi okrajově. Dále stěžovatel namítá, že jak rozhodnutí žalovaného, tak nyní napadený rozsudek krajského soudu, měly být vyhotoveny v rumunském jazyce. Kromě toho stěžovatel uvádí, že je důvod podat kasační stížnost podle § 103 odstavce 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přitom toto ustanovení v kasační stížnosti cituje. Z těchto důvodů stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, navíc požaduje, aby jím podané kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost byla podána včas. Podle § 106 odstavce 2 věty první s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu předloženého Krajským soudem v Ostravě vyplývá, že rozsudek tohoto soudu byl stěžovateli doručen do vlastních rukou dne 3. 5. 2004. Kasační stížnost byla podána osobně dne 28. 6. 2004. Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, pak lhůta pro její podání uplynula dne 17. 5. 2004. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 28. 6. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení v § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl.

Byla-li kasační stížnost odmítnuta, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu